

manar més qu'ells en llurs fàbriques, ¿no li fa estrany que en Paulino l'alabés tant i tant?

— Si, si les coses s'haguessin de jutjar per lo que realment semblen, tens tota la raó; no s'explicaria que en Torras fabricant, després de lo succeït alabés a en Montañá arcalde, però, qui sap quin pacte varen fer en Francisco amb en Montañá, el dimecres a la nit.

— No ho se veure, per aixó no tenia necessitat d'alabar-lo tant.

— Bé, s'havien de cubrir formes!

— Doncs, ¿qui creu que ha cedit, en Torras o en Montañá?

— Tots dos, l'un per l'Unió; l'altre perquè are no te cap més per la vara, pero que's prepari en Juanito, que en Torras no perdona i aquesta vegada li ha vist la jugada.

Per trasllat
MARCH.

D'arts

ORFEÓ GRANOLLERÍ. Aquesta entitat artística de quina'ns plau parlar-ne i que tant sovint ne dona lloc amb l'organització de gaies festes, ne celebrà el diumenge dia 22 de Març a la tarda, una de ben plaenta, que fou revestida de grossa importància, mereixent elogis estridents de tots els qui tingueren la sort d'esser-hi.

En aquesta hi donà una conferència el poeta gironí en Narcís Masó Valentí, quin tema fou «El cant del poble mantenint a través dels temps una inagotable font de cultura i art popular.»

Bells i enlairats conceptes, allunyada la prosa de sa paraula ungida d'aquella inspiració florida dèria de l'intel·lecte dels escullits i amb brillantor enlluernadora anà desfullant ses floretes oloroses voleiant per la sala, gaudint-ne l'auditori sa flaire amb verdader delecte.

Cantà la grandesa de la catalanitat dels catalans, donant fè de son amor a Catalunya i de com ens ne sentirem joiosos de poder contestar arreu hon convinga: Som catalans!

Acabada sa interessant conferència en Masó fou objecte d'una sorollosa ovació qu'es repetí i repetí fins que'l poeta's determinà a donar lectura de poesies originals, delicades flors de son jardí, que tingueren la virtut de fer mes resonants els aplaudiments que no paraven.

Fou felicitadíssim, deixant recort imborrable i ganes de tornar a sentir sa paraula.

Avants En Jaume Serra i Dachs, donà lectura a un treball original.

«El cant, alegria de la llar» es titulaba i fou una glosa ensalsadora de l'obra cultural que desenrotllen les entitats corals; que arriben fins a redimir al obrer del vici, tornant a bona vida als descarriats que tingan la sort d'aficionar-se al cant, retornant l'alegria a la llar, de quina jamai deuria haverne sortit.

La rondalla del senyor Serra i Dachs, de factura sensilla i desenrotllada amb maestria, fou molt celebrada per la concurrència, quina ovacionà al final a son autor quin, també rebé nombroses felicitacions.

El «Trio» de la casa tocà en els intermedis i'ns plau fer constar que'ls joves Emili Cot, Joaquím Castelló i Jaume Mora, que'l formen, foren fortament aplaudits.

El dimars, dia 25, devia donar-hi una sessió de «Música da Càmera» el Trio Raduà-Tomàs i segons notificà el Sr. President de l'«Orfeó» no va ésser factible, dat l'estat actual de les coses, organitzant-se acte seguit una festa a base del «Trio» de la casa i del jove en Jaume Sitjá, qui tocà unes peces obligades de contrabaix acompanyades al piano pel mestre Llobet, debent bisar-les totes.

El «Trio», en quin la concurrència ja hi està familiaritzada, no cal dir que fou aplaudit deben repetir alguna de les obres ejecutades. — Woorz.

Teatral

L'ALHAMBRA

El dimenge passat la companyia que actúa en aquesta favorescuda societat, obtingué un dels mes sorollosos exlts i així forçosament havia d'ésser, puig ben poques vegades havem vist un treball tant acurat, tant individualment com en son conjunt.

A la tarda posaren la comèdia en un acte «Al mitj del ball» i les sarsuelas «Una Vieja» per la senyora Rius i 'ls